

Lai saplauptu prieks

Pie savas pirmās skolotājas cemojos — viņas pašas vārdiem sakot — vien mīļas parunāšanās pēc. «Tas ir mans mīlestības darbs» — atbild BIRUTA ŪDRE tiem, kas nesaprot, kāpēc viņa, pensijā būdama, par simbolisku samaksu turpina mācīt bērņus kā privātskolotāja, lai sagatavotu duci mazo rojenieku skolai. Pulkstenis ir nedaudz pāri sešpadsmitiem, un kā katru ceturtdienu — «sajā dienā» — pēdējais skolēns tikko aizgājis. Bet istabā uz paklāja jau izveidota bilžu ābece akurātām burtu rindām nākamajai dienai.

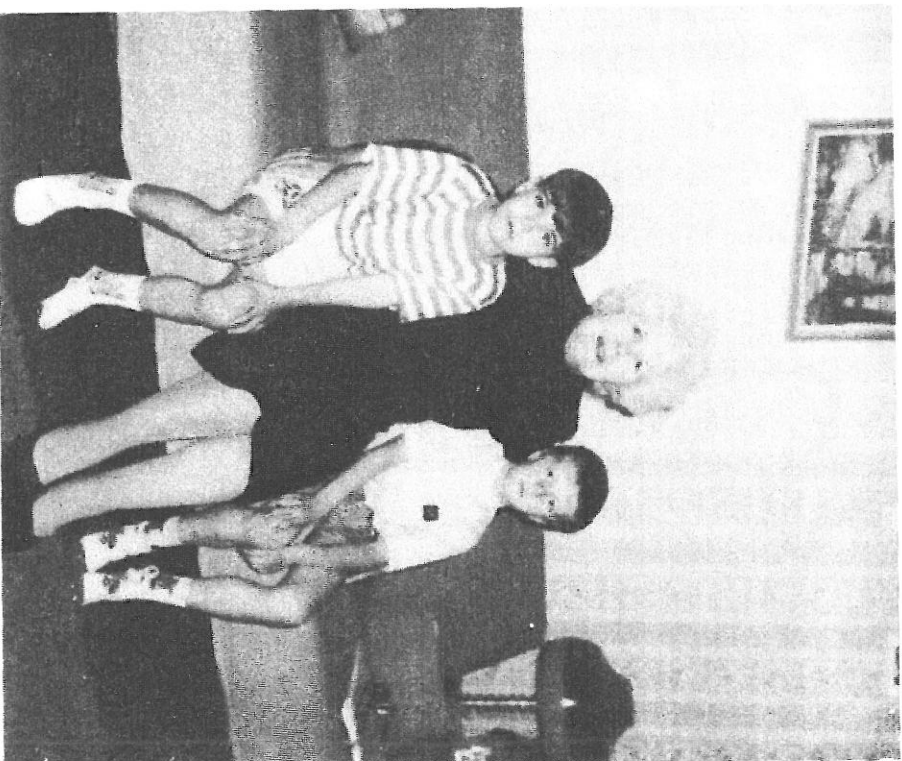
«Esmu miljonāre»

— ne bez lepnuma saka skolotāja. «man ir 6 mazbērni — 5 mazdēli un viena mazmeitiņa.» Kopš jaunā gada vecmāmiņa katru nedēļu saņem vēstuli no deviņgadīgā Edžiņa, kurš dzīvo Salacgrīvā. Edžus ievēro etiķeiti un uz vienas no aploksnēm pat pārcenties, adresējot vēstuli «Cienītai Birutai». Šīs vēstules disciplinē vecmāmiņu, un katru sestdienu top abīldes vēstule mazdēlam. Tās visas sākoties

kur pirmoreiz savā darba mūžā sastapu skolotājus ar patiesu sirds inteligenci. Tad gadu nostrādāju Kalenē un trīsdesmit piecus — Rojā.» stāsta skolotāja, atcerēdamās arī tos grūtākos dzīves brīžus, kad nācijas kriehni saņemties, lai turpinātu strādāt skolā. Nav viegli neilgā laika posmā zaudēt trīs mīļus cilvēkus — pirmo dēliņu, kam uzstādīta nepareiza slimības diagnoze, vīru un tēvu, kas gājuši traģiski bojā. Šie traģiskie notikumi likuši viltēt paralēles ar mātes dzīvi, jo abas savus vīrus pakšņi zaudējušas, būdamas 33 gadus vecas.

Tomēr skolēni jau ir tie, kas palīdz tikt grūtībām pāri. Skolotāja izņem no skapja savu dzintara lādīti, ko viņai dāvinājuši bijušie audzēkņi ar nosacījumu, ka tajā viņai jāglabā savs labais garastāvoklis. Reiz kāds kolēģis ar zināmām aizdomām esot uzdevis jautājumu: «Saki, Biruta, kāpēc tu vienmēr smaidi? Kur tu vienmēr ņem to labo garastāvokli?» «Ā, man ir tāda lādīte,» Biruta atbildējusi, «es atveru

vāciņu un izņemtu no tās labo garastāvokli.» Bez tam skolotāja

* Skolotāja Biruta Ūdre ar saviem audzēkņiem Mikīņu un Mārci.

dīņa un te nu valodas apgūšanā dēls iebilda: «Mammaite, tu runā tieša nozīme ir folklorai, bērmbā savā hausti!» Un, kad pēc brīža